

El derecho individual

LA FRASE "si dejas de hacer tu camino no eres nadie, dejas de existir" atribuida a un político es tremebunda. Por lo menos 5.965.000 desempleados (la palabra parado tiene connotaciones negativas, no debería utilizarse) se están viendo en la necesidad de haber dejado de hacer su camino y, por supuesto, son alguien, también los ciudadanos enfermos tienen que dejar de hacer su camino y son alguien y los ciudadanos desahuciados tampoco pueden seguir haciendo su camino habitual hacia casa y continúan siendo alguien, todos existen y merecen el mayor respeto, consideración y solidaridad, se merecen, además, una mayor atención de las autoridades, unas autoridades que reaccionan de inmediato en tono un tanto belicoso y sin pensárselo dos veces, actitud que transmite inseguridad, cuando se enteran que su proceso soberanista es puesto en entredicho y en cambio dan la sensación de impasibilidad cuando se habla de los efectos de la crisis sobre la población. Puestos en el contexto en el que se pronunció la frase, muchos ciudadanos se preguntan si aquellos que su camino no es otro que el de mantener la nacionalidad española y, consecuentemente, la europea, podrán seguir haciendo su camino sin que les aceche el riesgo de desaparecer o estarán abocados a optar entre vivir en la tierra que nacieron, o en su momento les recibió como a hijos propios, en calidad de residentes extranjeros o emigrar a España. Mal empezaría un estado que comenzara reproduciendo algo equivalente a la expulsión de los judíos protagonizada por Castilla en 1492, la cual provocó su empobrecimiento porque se fueron los que más riqueza aportaban al peculio real. También podría darse que ocurriera lo sucedido en Berlín con su lamentable muro, con él muchos ciudadanos fueron forzados a una nacionalidad que no deseaban. Lo primero que tendría que hacer un proceso estrictamente democrático es hallar una fórmula que no vulnere el derecho individual a seguir siendo lo que se es donde se es, aunque, todavía no esté claro qué grupo obtendrá mayoría y cuál minoría. En Escocia la tendencia está cambiando con rapidez, por ello, Escocia ha dejado de ser útil como referencia, ya no se menciona.

EN DEFENSA DE L'ESCOLA SANT BALDIRI

JOSÉ SANTIAGO ARIZA | Lliçà d'Amunt – Primer Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt

Des del Partit Popular de Lliçà d'Amunt, que actualment forma coalició amb el PSC en l'Equip de Govern municipal, volem fer palesa la nostra més profunda desaprovació envers les declaracions de la Consellera del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Irene Rigau, respecte a l'escola Sant Baldiri, que es pretén convertir en una institut d'ensenyament secundari. Fa molt temps que des del nostre partit hem vingut fent diferents actuacions per a que aquest nou institut fos una realitat en la seva ubicació, la que des del consistori es va posar a disposició de la Generalitat, com ha estat la cessió d'un solar urbanitzat.

A finals de l'any 2011, concretament el 24 de novembre, es va debatre en Comissió del Parlament de Catalunya, la Proposta de Resolució per a la construcció del IES II de Lliçà d'Amunt. La varen aprovar per unanimitat tots els Grups parlamentaris, inclòs CiU. No obstant, i donat que no van complir amb tots els acords, el Partit Popular de Catalunya va presentar una esmena al pressupost del 2012 que no va prosperar.

Actualment l'IES II de Lliçà d'Amunt es troba ubicat en un equipament propietat de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt, que ha cedit al departament per tal de donar cabuda a l'alumnat del poble. Aquesta cessió està lligada a un conveni signat, que es renova anualment i que té una durada màxima de 4 anys. Per això tots els grups polítics de Lliçà d'Amunt van presentar una moció pel compliment dels acords establerts al conveni i per la construcció del nou institut per a l'any 2013, pressupost que encara no ha aprovat la Generalitat de Catalunya, contingut del qual desconexim oficialment, però que podem entreveure per les declaracions de la Sra. Rigau.

Però aquesta no és l'única mesura que vol adoptar envers el nostre poble, també es retallen cursos de P-3, amb el conseqüent perill de desaparició dels centres escolars, s'incrementa la ràtio per aula, fet que minvarà la qualitat educativa, es retallen les ajudes econòmiques que rebem els ajuntaments per les llars d'infants,...

Per tot això, el Partit Popular ha portat novament aquesta qüestió al Parlament de Catalunya, i pensem, d'entrada, demanar totes les explicacions oportunes per part d'una Consellera que com a tal, primer hauria d'informar de primera mà als afectats, i no fer declaracions que tan sols alimenten la més profunda discrepància i rebuig per part de tota una ciutadania.

MADE IN SPAIN

SALVADOR JIMÉNEZ | Granollers

Como a cualquier ciudadano me preocupa la situación económica que vive nuestro país España y que en mi opinión deriva del libre mercado que permite a las empresas irse a países con mano de obra más barata, pero que como consecuencia deja a muchas personas sin empleo, con mucho riesgo a perder su vivienda como desgraciadamente está pasando, a la vez que bajan las cotizaciones a la SS, lo que lleva a recortes, privatizaciones etc. etc.

Propongo campañas de sensibilización y concienciación al consumidor para que comprenda que el consumo de productos fabricados en nuestro país crea empleo. No comprendo como podemos ir en la manifestación gritando no al desempleo, no a los desahucios no a los recortes, cuando todos vamos vestidos y calzados con prendas fabricadas en Asia y en mayor proporción en China.

¿No comprendemos que tiene una relación directa con el problema? ¿Nos daremos cuenta a tiempo que una de las prioridades es consumir lo que fabricamos nosotros que es de lo que sacamos un sueldo para nuestros gastos incluida la hipoteca? ¿Cómo es que protestamos contra el desempleo vistiendo camisetas alusivas al tema no fabricadas en España, ya con esa acción en sí estamos dejando sin empleo a alguien

aquí? Empecemos a hacer todo lo que está en nuestras manos. Consumamos fabricado en España.

SUPORT A L'AUTONOMIA LOCAL

PEP MUR | Acció Granollers - Ajuntament

El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, Cristóbal Montoro, va anunciar el passat divendres 15 de febrer les principals característiques de la reforma de l'administració local que el govern de l'Estat pretén impulsar en breu.

Davant la pretensió del govern espanyol d'impulsar una reforma del règim local que ignora les competències exclusives que té assumides la Generalitat de Catalunya en règim local, un fet absolutament inadmissible, Acció Granollers ha presentat una moció en defensa de l'autonomia local i del règim competencial local de la Generalitat de Catalunya. "No acceptem un nou atac a l'autonomia catalana i municipal, encobert amb arguments econòmics i d'eficiència financera", concreta el document.

La moció, entre altres, expressa el suport explícit de l'Ajuntament de Granollers a aquesta defensa i manifesta el seu convenciment que aquesta reforma de l'administració local que pretén impulsar el govern del PP només respon a criteris recentralitzadors i obvia les realitats diverses i plurals que conviuen avui a l'Estat espanyol. A més, proposa a la Generalitat a presentar en breu una proposta de Llei de Governos Locals per tal de ser discutida i aprovada en el Parlament de Catalunya en el termini de temps més curt possible.

ARMES, GELOS I ASSASSINATS

XAVI MONTANYÀ | La Garriga

Si estem a l'última de les darreres notícies/successos esportius, ens adonarem com arriben a ser de falsos els teòrics 'periodistes' que tracten aquests casos. Un d'ells és de l'atleta discapacitat (va néixer sense cames) Oscar Pistorius, sudafricà de 28 anys que fa uns dies a la matinada va assassinar a trets la seva promesa, una guapíssima model i actriu de 30 anys perquè suposadament li havia posat 'les banyes' amb un home de 50 i també amb més diners que el tal Pistorius.

Doncs bé, ja es parla en diaris esportius i d'informació general de Catalunya i també de Madrid, que gràcies als seus advocats i a excuses barates, aquest discapacitat addicte a les armes, gelós i cregut per la maleïda fama, no tan sols no anirà a la presó, sinó que quedarà lliure com aquell exjugador de futbol americà (OJ Simpson) que fa uns 10 anys es va carregar a l'amant i a la dona gràcies a pagar el millor i més car advocat dels Estats Units.

L'altra manipulació periodística que arriba també d'USA és la mort d'en Matt White, aquell pivot blanc de 208 cm que va jugar a Granollers, Tenerife, Granada, Girona o Valladolid. Precisament en aquesta darrera ciutat va conèixer a la seva dona, una pianista, molt gelosa i que li va donar dos fills que ara tenen entre 20 i 25 anys. L'excusa per matar en White (55 anys) va ser que estava mirant porno a l'ordinador de casa. No tenia antecedents, no era a les llistes d'addictes al porno i tampoc era sospitos de ser un pederasta.

Pels anys 90 a Granollers va demostrar ser un bon pivot i una millor persona. La guapa model i en Matt White ja no són entre nosaltres. Sempre hauríem de denunciar qualsevol tipus de gelosia i els psicòpates que tenen armes a casa seva.

Nota: La setmana passada no es van completar per error dues informacions: una relativa a la mort del pivot Matt White, i l'altra que oferia la programació del Teatre Auditori i Teatre de Ponent.

Cartas al director

Envíe sus cartas a pmonja@revistadelvalles.com

